

D ô v o d y:

Názor rekurzného súdu nie je správny. Poistné prémie ako útraty, spojené s udržovaním zvláštnej konkurznej podstaty boli by pohľadávkou proti tejto zvláštnej podstate v pomere k poisťovacej spoločnosti, keby smluvu bol býval uzavrel správca konkurznej podstaty, alebo by bol býval pokračoval v poistnej smluve uzavrenej medzi úpadcom a medzi poisťovacou spoločnosťou ešte pred uvalením konkurzu.

Podľa zisteného stavu veci poistné smluvy uzavrely T. banka a S. banka dotyčne predmetov patriacich do konkurznej podstaty, na ktoré majú pomenované banky zvláštne uspokojovacie právo vyčerpávajúce — podľa ich tvrdení — celú odhadnú hodnotu tejto zvláštnej podstaty. Ich nárok však, bez preukázania toho, že správca konkurznej podstaty osvojil si tieto smluvy, nie je pohľadávkou proti podstate podľa § 49 bodu 1 konk. por.

Z toho, že by bolo povinnosťou správcu konkurznej podstaty poistiť túto zvláštnu konkurznú podstatu, by mohla plynúť len jeho zodpovednosť voči veriteľom, keby z nepoistenia nastala škoda, nie však jeho povinnosť, aby zaplatil podľa § 49 konk. por. poistné prémie z poistných smlúv, ktoré uzavreli dotyčne tejto zvláštnej podstaty veritelia oprávnení na zvláštne uspokojenie, keď nie je preukázané, že poistenie takto previedli na úpravu a so súhlasom konkurzného komisára a správcu konkurznej podstaty a že tak platili prémie namiesto správcu konkurznej podstaty.

Preto bolo rozhodnuté, ako je uvedené v rozhodujúcej časti tohoto usnesenia.

Čís. 16761.

Zamestnancovi, ktorý dostal pred nastúpením dovolenej výpoved' (§ 26, odst. 6, zák. č. 154/1934 Sb. z. a n.), neprislúcha peněžitá náhrada za nevyužitú dovolenú, ak o ňu za trvania výpovednej lehoty nepožiadaval.

(Rozh. zo 16. februára 1938, Rv III 34/38.)

Žalobník zamestnaný bol od 1. júna 1936 u žalovaného ako účtovník. Dňa 1. apríla 1937 dostal výpoveď k 30. júnu 1937. — Žalobou domáhal sa medzi iným peňažnej náhrady za nevyužitú dovolenú.

Súd prvej stolice žalobníkovi peňažnú náhradu prisúdil, o d v o l a c í súd jeho rozsudok zmenil a žalobu v tejto časti zamietol. D ô v o d y: Nesporné je, že žalobník dostal výpoveď dňa 1. apríla 1937 k 30. júnu 1937 a že mu v dôsledku toho, že sa jeho pracovný pomer skončil dňom 30. júna 1937, podľa odst. 1 a 6 § 26 zák. č. 154/1934 Sb. z. a n. prislúcha dovolená na dva týždne. Žalovaný právom poukazuje na ustanovenie odst. 1 § 27 cit. zák., že ak zamestnanec nevyužil

dovolenú v príslušnom kalendárnom roku, alebo pred skončením pracovného pomeru, stráca právo na ňu, teda nemôže ani požadovať náhradu v peniazoch. Nie je vôbec tvrdené, že by žalovaný bol bránil žalobníkovi, aby si dovolenú vybral, ba ani by bol žalobník o ňu žalovaného požiadal, hoci mal na to v dobe od 1. apríla 1937 možnosť. Z toho plynie, že žalobník svoje právo na dovolenú, resp. v tomto prípade na peňažnú náhradu za nevyužitú dvojtýždňovú dovolenú stratil a že teda z tohoto titulu od žalovaného ničoho nemôže požadovať.

Najvyšší súd dovolaciu žiadosť žalobníka zamietol.

D ů v o d y:

Odvolací súd bez porušenia §§ 26 a 27 zák. č. 154/1934 Sb. z. a n. dospel k záveru, že žalobníkovi náhrada za nevyužitú dovolenú neprislúcha.

I pri výklade §§ 26 a 27 zák. č. 154/1934 Sb. z. a n. treba totiž vychádzať z toho, že žiadať dovolenú je len právom zamestnancovým a že zamestnávateľ nie je povinný vnucovať mu dovolenú. Preto žalobník nie je oprávnený požadovať peňažnú náhradu za ním nežiadanú a nevyužitú dovolenú, lebo peňažná náhrada za nevyužitú dovolenú prislúcha len, ak dovolená nebola využitá na žiadosť zamestnávateľa (porovnaj dôvodovú zprávu sociálne-politického výboru č. 2720 k zák. č. 154/1934 Sb. z. a n.).

Z týchto dôvodov a pretože Najvyšší súd ani ináč nespoznal zákonného dôvodu, aby rozsudok odvolacieho súdu bol zmenený alebo rozviazaný, bolo treba dovolaciu žiadosť žalobníka ako neodôvodnenú zamietnuť.

Čís. 16762.

Ked' v pracovnom spore, počatom pred účinnosťou zák. č. 251/1934 Sb. z. a n. u okresného súdu konajúceho podľa § 42 zák. č. 131/1931 Sb. z. a n. namiesto pracovného súdu, odvolací súd rozhodoval v senáte složenom podľa § 32 zák. č. 131/1931 Sb. z. a n., Najvyšší súd zbaví rozsudok odvolacieho súdu účinnosti, vykonané odvolacie pokračovanie zastaví pre prekážku § 180 č. 1 Osp. a odvolaciemu súdu uloží, aby odvolanie vybavil ako riadny odvolací súd.

(Rozh. zo 16. februára 1938, Rv IV 36/38.)

Najvyšší súd v pracovnom spore zbavil účinnosti rozsudok odvolacieho súdu, vykonané odvolacie pokračovanie zastavil pre prekážku § 180 č. 1 Osp. a odvolaciemu súdu uložil, aby odvolanie vybavil ako riadny odvolací súd.